

тѣхъ на нейныѣ удары, за безсиліето на чело-
вѣтъ за да ги прѣдвидятъ и да ся прѣдпазятъ,
за суетността на скърбѣхъ която никога нико-
го не е въскръсявала, и за врѣмето което утѣща-
ва всякъ скърбъ. Слѣдъ това като сѣднали на
трапезѣхъ, малко по-малко свързели силыѣ си. —
Елате, господже, хапнѣте си, казвала г-жа Обри;
трѣба да имамы дерзновение, Господъ го запо-
вѣда. — Слѣдъ овоціята, г-жа Сенкастъ запо-
вѣдалата имъ донесли по единъ чашъ испанско вино
което много обичалъ покойныйтъ генералъ, и по-
ради това помолила г-жѣ Обри да сръбне. Но
понеже тя отказала да си кусне самѣ, убѣдила
ся и пріятелкѣхъ ѣ да сръбне и тя единъ чашкѣ.
Но това не было за здравіето на генерала.

Вчера заранъ г-жа Ларокъ и момата ѣ облѣ-
чени все въ черны дрехы, качихъ ся на каляскѣ, като
зехъ и мене; отидохмы въ селото дѣто живѣеше
генералтъ Сенкастъ. И азъ отидохъ на погре-
беніето на генерала до гробътъ, а тѣ съ г-жѣ
Обри останахъ да утѣшаватъ вдовицѣхъ. Слѣдъ
погребеніето, върнахъ ся въ домътъ на покой-
ныйтъ, и съ нѣкои други влѣзохъ въ прочутѣхъ
стаѣ, на коѣхъ постелкыѣ и прикрасыѣ бѣхъ
ся купили за петнадесетъ хыляды франга. Тамо
въ мрачнѣхъ, на единъ одринъ за хылядъ и двѣ-
стѣ франга, съгледахъ неутѣшныѣ сѣнкѣ на
г-жѣ Сенкастъ, обвита отъ главѣхъ до петыѣ
съ черны тканія, цѣнѣхъ на които ни каза слѣдъ